

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نوشته: کیم آیوس
فرستنده: عثمان حیدری
۱۱ مارچ ۲۰۱۹

انقلاب در حال تکوین هائیتی مستقیماً به ونزوئلا ربط دارد

اما آن قطره آبی که لیوان را سر ریز کرد چه بود؟ خیانتی بود که ژوئل مویزه بعد از آن همه همبستگی مثال زدنی به ونزوئلا کرد. در روز ۱۰ جنوری در یک رأی گیری سازمان کشورهای امریکائی OAS هائیتی به نفع اقدام اسپانسر شده توسط امریکا رأی داد

یادداشت:

در حالی که کودتای دیپلماتیک بچه پولدارها در ونزوئلا روز به روز با موانعی بزرگتر روبه رو می شود و ناامیدی در باب سرانجام آن به کلان رسانه های غربی حامی کودتا نیز راه می یابد، در گوشه دیگری از کارائیب طوفان خشمگین جنبشی از توده های محروم و گرسنه سرده کودتاچیان را هدف قرار داده است. پرچمهای امریکا به آتش کشیده می شوند و در خیابانهای پورت دو پرنس کابوسی باور نکردنی ظاهر می شود. نه تنها پرچمهای ونزوئلا در دست مردم خشمگین به اهتزاز در می آید، بلکه حتی از این هم فراتر، هائیتیائی ها آغاز کرده اند شعار "زنده باد پوتین" سر دهند. این گزارش فرانس پرس است و نه آر-تی روسیه. چه کابوسی برای بولتون و شرکاء در واشنگتن و آن سوی آنها در اروپای "متمدن".

اکنون سفارت امریکا از کلیه امریکائیان خواسته است که هائیتی را در اسرع وقت و به هر طریق که می توانند ترک کنند و جان بولتون، این دلچک خونریز، به تقبیح خشونت پرداخته و ضمن حمایت از رئیس جمهور بر دفاع از دمکراسی تأکید نموده است.

مقاله کیم آیوس تصویر فشرده اما نسبتاً روشنی از وقایع هائیتی را به دست می دهد و بر این نظر است که واکنش به کودتای ونزوئلا چاشنی این قیام توده ئی را زده است. کودتای امریکائی-غربی ونزوئلا اکنون به بومرنگی علیه خود دول کودتاچی بدل می شود. چه واقعه زیبایی.

ارزش اطلاعاتی گزارش کیم آیوس عدم دقت آن در مفاهیم را به خوبی جبران می کند. آیوس ژورنالیست همکار پورتال هائیتی لیبرته است که در پورت دو پرنس، پایتخت این کشور، به سر می برد.

بهمن شفیق

۱۷ فبروری ۲۰۱۹

انقلاب در حال تکوین هائیتی مستقیماً به ونزوئلا ربط دارد

با قیام سرتاسری توده ها برای بیرون راندن ژوونل مویزه از قدرت به دلیل فساد، تفرعن، وعده های نادرست و دروغهای بی پرده اش، هائیتی برای هفتمین روز متوالی در هرج و مرج است. اما این بحران با کنار رفتن مویزه که به نظر قطعی می رسد، پایان نخواهد یافت.

انقلاب کنونی تمام شواهدی از یک انقلاب عمیق و غیر قابل توقف را از خود به نمایش می گذارد که ۳۳ سال قبل علیه دیکتاتور هوس باز ژان کلود دوالیه معروف به بیبی دوک Baby Doc از خود نشان داده بود. همان کسی که پروازش در ۷ فبروری سال ۱۹۸۶ از هائیتی با یک هواپیمای سی ۱۳۰ نیروی هوایی امریکا به یک تبعید گاه طلایی در فرانسه پس از دو ماه شورش، نقطه آغاز دورانی ۵ ساله از تلاطمات را رقم زد.

علی رغم سرکوب شدید، کشتار، یک انتخابات تقلبی و سه کودتا، آن قیام در ۱۶ دسمبر سال ۱۹۹۰ به یک انقلاب سیاسی منجر شد که به پیروزی چشمگیر ژان برتراند آریستید، روحانی ضد امپریالیست رهانبخش در جریان یک انتخابات انجامید که "دومین استقلال" هائیتی را در ۷ فبروری ۱۹۹۱ اعلام نمود.

در زمانی که ساندنیستهای نیکاراگوئه و اتحاد جماهیر شوروی تازه مغلوب شده بودند، مردم هائیتی برای نخستین بار پس از پیروزی سالوادور آلنده در چیلی در دو دهه قبل از آن، دستگاه مهندسی انتخابات واشنگتن را در امریکای لاتین شکست دادند. نمونه هائیتی الهام بخش افسر جوانی در ارتش ونزوئلا به نام هوگو چاوز بود تا با به کار بردن همان نسخه آغازگر موجی صورتی از انقلابات سیاسی از طریق انتخابات در امریکای جنوبی باشد.

واشنگتن همانطور که در ۳۰ سپتمبر ۱۹۹۱ علیه آریستید کودتایی را سازمان داده بود، در ۱۱ اپریل ۲۰۰۲ علیه چاوز نیز اقدام به کودتایی مشابه نمود. اما این کودتا در عرض دو روز از دست مردم ونزوئلا و رده های پائینی ارتش شکست خورد.

علی رغم این پیروزی چاوز متوجه آن بود که انقلاب سیاسی ۱۹۹۸ ونزوئلا که وی را به قدرت رسانده بود به تنهایی قادر به بقاء نخواهد بود و واشنگتن ماشین عظیم دخالتگری و قدرت اقتصادی اش را برای منکوب کردن پروژه ساختمان "سوسیالیسم قرن ۲۱" ونزوئلا به کار خواهد گرفت و انقلاب وی ناچار است پلی به سوی همسایگان خود در امریکای لاتین باز کند و نمونه ای برای آنانی باشد که زیر منگنه فشار عمو سام قرار داشتند.

با استفاده از ثروت عظیم نفتی ونزوئلا، چاوز با ائتلاف پترو کارائیب تجربه بی سابقه ای از همبستگی و توزیع سرمایه را آغاز کرد که در سال ۲۰۰۵ شروع شد و نهایتاً به ۱۷ کشور در حوزه کارائیب و امریکای مرکزی بسط یافت. پروژه ای که محصولات نفتی ارزان و شرایطی افسانه‌ئی برای اعتبارات در اختیار کشورهای عضو قرار داده و به این ترتیب در زمانی که نفت به قیمت هر بشکه ۱۰۰ دلار به فروش می رسید، ریسمان نجاتی را به سمت این کشورها انداخت.

تا سال ۲۰۰۶ واشنگتن مردم هائیتی را به علت دو بار انتخاب کردن آریستید (۱۹۹۹ و ۲۰۰۰) با دو کودتا (۱۹۹۱ و ۲۰۰۴) و دو بار اشغال توسط ارتشهای خارجی با حمایت سازمان ملل تنبیه نموده بود. مردم هائیتی توانسته بودند با انتخاب رنه پره وال (یک متحد قدیمی آریستید) به عنوان رئیس جمهور به نوعی وضعیتی از یک پات را برقرار کنند. پره وال در روز سوگند خویش در ۱۴ مه ۲۰۰۶ قرارداد پترو کارائیب را امضاء نمود که بنا بر اسناد دیپلماتیک محرمانه منتشر شده توسط ویکی لیکس خشم واشنگتن را برانگیخت (گزارش آن در سال ۲۰۰۱ در هائیتی لیبرته منتشر شد). بعد از دو سال مبارزه، پره وال سرانجام موفق به دریافت نفت و اعتبارات ونزوئلا گردید اما واشنگتن ترتیب مجازات وی را نیز داد. متعاقب زلزله ۱۲ جنوری ۲۰۱۰، پنتاگون، وزارت خارجه و بیل کلینتن به همراهی تعدادی از نوکرانشان در الیت هائیتی، عملاً کنترل دولت هائیتی را به دست خود گرفتند و در روند انتخاباتی بین نومبر ۲۰۱۰ تا مارچ ۲۰۱۱، ژود سلسنتین کاننید مورد حمایت پره وال برای ریاست جمهوری را کنار زده و آدم خودشان میشل مرتلی را سر کار آوردند.

از ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۶ مرتلی بخش اعظم حساب مالی معروف به صندوق پترو کارائیب را که از زمان ایجادش در سال ۲۰۰۸ هائیتی را سر پا نگه داشته بود، بالا کشید، صرف مخارج دیگر نمود و ریخت و پاش کرد. مرتلی همچنین این پول را صرف کمک به دست پرورده خود ژوونل مویزه نمود تا در ۷ فبروری ۲۰۱۷ به قدرت برسد. از بخت بد مویزه (که همزمان با ترمپ به قدرت رسید)، او جزء تلفات جانبی جنگ رو به شدت امریکا علیه ونزوئلا بود.

ترمپ که در محاصره باندی از آنتی کمونیستها قرار داشت، به فوریت بر اقدامات خصمانه علیه جمهوری بولیواری افزود و تحریمهای اقتصادی فراگیری را علیه دولت مادورو اعمال نمود. هائیتی تا آن زمان در پرداخت بدهی هایش به ونزوئلا تأخیر داشت، اما با تحریمهای امریکا دیگر پرداخت صورتحسابهای پترو کارائیب برای آن امکان ناپذیر شد (یا بهانه ای طلایی به دست آنها داد که چنین ادعا کنند) و معامله پترو کارائیب عملاً در اکتوبر ۲۰۱۷ خاتمه یافت.

زندگی در هائیتی که تا آن زمان به اندازه کافی دشوار بود، اکنون دیگر غیر قابل پرداخت شده بود. با بسته شدن شریانهای نفت ونزوئلا، مأمور اجرای واشنگتن، صندوق بین المللی پول، به ژوونل اعلام کرد که وی باید قیمت سوخت را افزایش دهد که وی نیز در ۶ جون ۲۰۱۸ بدان دست زد. نتیجه این اقدام یک انفجار توده‌ئی سه روزه بود که پیش پرده شورش جاری کنونی بود.

تقریباً در همان زمان جنبشی توده‌ئی با شعار "پول پترو کارائیب کجاست؟" آغاز شد و هزاران تظاهر کننده خواستار روشن شدن سرنوشت ۴ میلیارد دلار درآمدی شدند که هائیتی در دهه گذشته از محل پتروکارائیب دریافت کرده بود.

درآمد صندوق پتروکارائیب قرار بود صرف ایجاد بیمارستان، مدرسه، راهسازی و پروژه های اجتماعی دیگر شود اما مردم عملاً هیچ چیزی ندیدند. دو مورد تحقیق مجلس نشان داد که پولها به جیب هائی دیگر رفته بود.

اما آن قطره آبی که لیوان را سر ریز کرد چه بود؟ خیانتی بود که ژوونل مویزه بعد از آن همه همبستگی مثال زدنی به ونزوئلا کرد. در روز ۱۰ جنوری در یک رأی گیری سازمان کشورهای امریکائی OAS هائیتی به نفع اقدام اسپانسر شده توسط امریکا رأی داد که دولت مادورو را با وجود این که وی با دو سوم آراء برنده انتخابات ماه مه سال گذشته شده بود، "غیر مشروع" اعلام می نمود.

هائیتیائی ها تا آن زمان از فساد غیر قابل مهار و تورم رو به آسمان و بیکاری به اندازه کافی خشمگین؛ و از وعده وعیدهای سالیانی دراز و از تحقیرها و خشونتهای نظامیان خارجی کلافه بودند. اما این خیانت سخره آمیز جنجالی ژوونل مویزه و هم پالکی هایش به خاطر جلب نظر واشنگتن برای کمک به آنها در مقابله با آتش رو به افزایش، آخرین قطره آبی بود که سرریز شد.

واشنگتن اکنون حیرت زده و در حالی که گزینه ای ندارد (و همچنین به علت درگیری های درونی) با وحشت شاهد فروپاشی نچندان ناگهانی بنای پوسیده سیاسی و اقتصادی است که در جریان ۲۸ سال گذشته - از نخستین کودتا علیه آریستید در سال ۱۹۹۱ تا آخرین "کودتای انتخاباتی" سال ۲۰۱۷ که ژوونل را به قدرت رساند - در هائیتی بر پا کرده است.

سفارت امریکا مطمئناً به شکل تب آلودی در صدد پیدا کردن راهی برای وصله پینه کردن راه حلی برای بستن چاله ها با کمک ملل متحد، سازمان کشورهای امریکائی، برزیل، کلمبیا و نخبگان هائیتی است. اما نتایج چنین اقداماتی احتمالاً دیرپا تر از نتایج اقدامات اواخر دهه ۱۹۸۰ نخواهند بود.

طنز واقع این است که از قضاء این همبستگی ونزوئلا بود که می توانست طوفان سیاسی را به عقب بیندازد که اکنون هائیتی را در می نوردد. این هم جور در می آید که تهاجم امریکا علیه انقلاب بولیواری ونزوئلا زنجیره ای از نتایج غیر ناخواسته و پس زدن ها را به بار آورده است که از حس امتنان عمیق مردم هائیتی و قدردانی از مشارکت ونزوئلا در سرنوشت آنان بر می خیزد، به همانگونه که [از سوی دیگر] چاوز و مادورو نیز اغلب می گفتند که پترو کارائیب برای "بازپرداخت دین تاریخی ونزوئلا به مردم هائیتی" است.

"Le pedimos a **Rusia**, a **Venezuela**, a la **gran China**... que echen un vistazo a la miseria que vivimos aquí", continuó Bronson.

<https://haitiliberte.com/haitis-unfolding-revolution-is-directly-linked-to-venezuelas>